

Sygn. akt II AKa 408/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie

Przewodniczący Sędzia SA - Zbigniew Kapiński

Sędziowie SA - Małgorzata Mojewska (spr.)

SA - Barbara Lubańska - Mazurkiewicz

Protokolant - st. sekr. sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2013 r.

sprawy J. F. (1)

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie w sprawach Sądu Rejonowego w Otwocku o sygn. IIK 507/08 i V K 663/07

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie

z dnia 13 września 2013 r. sygn. akt V Ko 495/12

- utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części, uznając apelację pełnomocnika wnioskodawcy J. F. (1) za oczywiście bezzasadną,

- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 147 złotych 60 groszy (w tym 23 % podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za wykonywanie czynności pełnomocnika wnioskodawcy przed Sądem odwoławczym,

- kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

J. F. (1) w trybie art. 552 § 1 k.p.k. złożył wniosek o zasądzenie na jego rzecz 48.000 złotych tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za niesłuszne, w jego ocenie, skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawach II K 507/08, II K 663/07.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wyrokiem z dnia 13 września 2013 r. w sprawie o sygn. V Ko 495/12:

I. wniosek *J. F. (2)* oddalił w całości;

II. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. Kancelaria Adwokacka ul. (...) lok. 142 (...)-(...) W. kwotę 177.12 złotych (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) w tym kwotę 33.12 złotych (trzydzieści trzy złote dwanaście groszy) podatku VAT tytułem udziału w sprawie pełnomocnika

z urzędu;

III. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Z treścią orzeczenia nie zgodził się pełnomocnik wnioskodawcy z urzędu.

Na zasadzie art. 427 k.p.k. i art. 438 k.p.k. wyrokowi w tej części zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miały wpływ na treść orzeczenia, tj. błędną wykładnię treści dyspozycji przepisu art. 552 § 1 k.p.k. co skutkowało oddaleniem wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie J. F. (1) w sprawach rozstrzyganych przez Sąd Rejonowy w Otwocku, sygn. akt II K 507/08 i V K 663/07.

Na zasadzie art. 427 i 437 k.p.k. wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz J. F. (1) kwoty 30.000 zł tytułem odszkodowania i 18.000 zł tytułem zadośćuczynienia za niesłuszne skazanie J. F. (1) w sprawach rozstrzyganych przez Sąd Rejonowy w Otwocku, sygn. akt II K 507/08 i V K 663/07,

- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów udzielonej wnioskodawcy pomocy prawnej z urzędu, które nie zostały przez wnioskodawcę pokryte ani w całości ani częściowo (według norm przepisanych).

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy J. F. (1) jest oczywiście bezzasadna.

Na marginesie należy wskazać, iż art. 438 kpk wymienia w pkt. 1- 4 w sposób zbiorczy poszczególne rodzaje uchybień, jakie mogą zaistnieć w związku z wydanym orzeczeniem. Dlatego formułując zarzut odwoławczy skarżący powinien wskazać rodzaj błędu z danej grupy uchybień wymienionych w tym przepisie.

Przechodząc do treści postawionego zarzutu, Sąd I instancji, wbrew temu, co twierdzi skarżący, nie dopuścił się obraży wskazanego w apelacji przepisu prawa procesowego polegającą, w jego ocenie, na błędnej interpretacji. Sąd meriti zebrany materiał dowodowy poddał prawidłowej ocenie w pierwszej kolejności pod kątem czy wnioskodawca w ogóle ma prawo ubiegania się o jakiegokolwiek roszczenia finansowe będące konsekwencją ewentualnego zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 552 § 1 kpk.

Zasadnie wykazał, iż skazany J. F. (1) nie spełnia żadnej z przesłanek uprawniających do ubiegania się o naprawienie szkód, jakie w ocenie wnioskodawcy miałyby wynikać z orzeczonych i wykonanych wyroków karnych, o których mowa w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia.

Zarówno wyrok w sprawie II K 507/08, jak i w sprawie V K 663/07 Sądu Rejonowego w Otwocku nie został wzruszony w sposób, o którym mowa w art. 552 kpk. Wykonanie kar nastąpiło na skutek zachowań wnioskodawcy. Tak więc nie zostały spełnione formalne warunki ubiegania się o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy naprawienia szkód wynikających z wykonania względem niego kar, których nie powinien był ponieść.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie, zasądzając na rzecz pełnomocnika z urzędu stosowne wynagrodzenie za wykonane czynności przed Sądem Odwoławczym.